HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ריבב"ן

מתני' י"ג שופרות היו במקדש. וכולן פיהן לר כדי שלא יוכל אדם להכניס ידו בפיהם ולגנוב מן הכסף וכולהו מפרש לעיל בפרקיהו. עליס ובושה גרסי' וברוב ספרים כתוב לבושה וטעות הוא דהא כל אחד ואחד יש לו שופר בפני עצמו ולבושה לבד ועליס לבד כדאמרי וחזל. וחבל לכפותם לשון כפורי וחב פי' מזרקים ולמה נקרא שמם כפורי ע"ש שמקנחין ידיהם מן הדם כדאמרי' בגיטין (דף נו ע"ב) בעזרן[מ] נגוולדן בעי לכפורי ידיהם בהדוח גבוה. שפה לנדבה לקיץ המזבח: **מתני' קיני.** הן תורין גוזלי עולה הן בני יונה שבא שופר לקיני מוכה לפ בעי ר' יהודה והטעה כדאיתא בפ' הוליפו לו (דף נה) דשמות פ' מהן נמצאו כל המעות שבשופר הולכות ליש המלה כי היכי דלמריען מחטאת שמתו בעליה למזבח למיפה כחי נמי מעות שהופרטו למחטאת ומתו בעליהן הולכות ליש המלה שהופרטו לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב הן[ד] בילו זהבו של משה תני רב יהודה בשם אסי היה שלמה נוטל אלף ככרי זהב ומכנסין לכור ומוציאין עד שהוא מעמידן על א' לקיים מה שנאמר[ה] ככר זהב טהור עשה אותה וגו' תניא[ו] אמר רבי יוסי בי רבי יהודה מעשה במנורת זהב שעשה משה במדבר והיתה יתירה דינר זהב והכניסוה לכור שמונים פעם[ז] ולא חסרה כלום ויאות עד דלא יקום על בורייה הוה חסר סגין מן דו קיים לא בורייה חסר כלום:

הלכה ד מתני' [ב]שלשה[ו] עשר שופרות היו במקדש וכתוב עליהן תקלין חדתין ותקלין עתיקין קנין וגוזלי עולה עצים לבונה זהב לכפורת ששה[ז] לנדבה תקלין חדתין שבכל שנה ושנה ועתיקין מי[ב] שלא הביא אשתקד שוקל לשנה הבאה קנין הן תורין וגוזלי עולה הן בני יונה כולן עולות דברי ר' יהודה וחכ"א קנין אחד חטאת וא' עולה גוזלי עולה כולן עולות האומר[ט] הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירין לבונה לא יפחות מקומץ[ז] זהב לא יפחות מדינר זהב ששה לנדבה נדבה מה היו עושין בה [יא]לוקחים בה עולות הבשר לשם ועורות לכהנים זה[יב] מדרש דרש יהודע כהן גדול [ו]אשם הוא אשום אשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משום חטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים נמצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר[ז] כספ אשם וכספ חמאת לא יובא בית ה' לכהנים יהיו: **גמ' תניא[ו] אמר ר' יהודה לא היה שופר של קינין בירושלם מפני התערובות שמא תמות אחת[ב] ונמצאו דמי חטאות מיתות מעורבות בהן והתניא[ג] האשה שאמרה הרי עלי קן [ב]מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואוכלת

ומנורה בצפון והא תני השלחן[ד] היה נתון מחצי הבית ולפנים משוך (א)מן הכותל ב' אמות ומחצה כלפי הצפון ומנורה כנגדו בדרום מזבח הזהב היה נתון [א]באמצע הבית חולק את הבית מחציו ולפנים [ד] משוך [א]קימעא כלפי (צפון) חוץ וכולהן היה[ב] נתון משליש הבית ולפנים עשר מנורות עשה שלמה שנאמר [1] ויעש את מנורת הזהב עשר כמשפטו ויתן בהיכל ה' מימין וה' משמאל אין תימר חמש בצפון וחמש בדרום והלא אין המנורה כשירה אלא בדרום שנאמר [2] ואת המנורה נוכח השלחן על ירך המשכן תימנה מה ת"ל חמש מימין וחמש משמאל אלא חמש מימין מנורתו של משה וחמש משמאלה אעפ"ב[ב] לא היה מבעיר אלא של משה בלבד שנאמר [3] ומנורת הזהב ונרותיה לבער בערב בערב ר' יוסה בי ר' יהודה אומר על כולן היה מבעיר שנא' [4] ואת המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב הן[ד] בילו זהבו של משה תני רב יהודה בשם אסי היה שלמה נוטל אלף ככרי זהב ומכנסין לכור ומוציאין עד שהוא מעמידן על א' לקיים מה שנאמר [5] ככר זהב טהור עשה אותה וגו' תניא[ו] אמר רבי יוסי בי רבי יהודה מעשה במנורת זהב שעשה משה במדבר והיתה יתירה דינר זהב והכניסוה לכור שמונים פעם[ז] ולא חסרה כלום ויאות עד דלא יקום על בורייה הוה חסר סגין מן דו קיים לא בורייה חסר כלום:

הלכה ד מתני' [ב]שלשה[ו] עשר שופרות היו במקדש וכתוב עליהן תקלין חדתין ותקלין עתיקין קנין וגוזלי עולה עצים לבונה זהב לכפורת ששה[ז] לנדבה תקלין חדתין שבכל שנה ושנה ועתיקין מי[ב] שלא הביא אשתקד שוקל לשנה הבאה קנין הן תורין וגוזלי עולה הן בני יונה כולן עולות דברי ר' יהודה וחכ"א קנין אחד חטאת וא' עולה גוזלי עולה כולן עולות האומר[ט] הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירין לבונה לא יפחות מקומץ[ז] זהב לא יפחות מדינר זהב ששה לנדבה נדבה מה היו עושין בה [יא]לוקחים בה עולות הבשר לשם ועורות לכהנים זה[יב] מדרש דרש יהודע כהן גדול [ו]אשם הוא אשום אשם לה' זה הכלל כל שהוא בא משום חטאת ומשום אשמה ילקח בהן עולות הבשר לשם והעורות לכהנים נמצאו שני כתובין קיימין אשם לה' ואשם לכהן ואומר[ז] כספ אשם וכספ חמאת לא יובא בית ה' לכהנים יהיו: **גמ'** תניא[ו] אמר ר' יהודה לא היה שופר של קינין בירושלם מפני התערובות שמא תמות אחת[ב] ונמצאו דמי חטאות מיתות מעורבות בהן והתניא[ג] האשה שאמרה הרי עלי קן [ב]מביאה דמי קן ונותנתו בשופר ואוכלת

משנת אליהו

סמוגיות ועי' תוס' שם (ל"ו ע"ב) ד"ה כל וע"ש ב' ד"ה מזהב כו' עי' רמב"ם פ"ג מהל' בית המקדש הלכה י"ב: **פ"ג ומוכח הזהב בחמלע מעוך נלפי חון.** ולא גרס כדגרסינן בלפי חון קימעה שכן הוא בתוספתא פ"ג דיומא ובסי' פ"ק דסוטה אלמא ס"ק יעבו ממנו דבר שיהנו בו הכהנים ולא ס"ק יהנו ממנו דבר שיהנו בו הכהנים והיינו עולות שהעורות לכהנים: **גמ' לא היה שופר של קינין.** מוכח כגון זה וחבה ויולדת שיתנו לתוכו מעות כשם שהיו שופרות לקן נדבה כדתנן במתני': **מפני הטערובות.** שמא תמות אחת מתוכן שתתנו מעות בשופר וה"ל מעות חטאת שתמות בעליה מעורבין עם הכשרות והכל פסולין והולכין ליש המלח: **פ"ג ומכאן אתה שמע עיף ניזה לו ויבא מביאה דמי קן וכו'.** ס"ק ברמב"ם פ"ק מהל' מחוסרי כפרה: **האל נאומרת הרי עלי קן.** שיהם עולות והרמ"ם לא הרגיש בזה: **ונותנתו בשופר.** שכתבו עליו קנין ודמי

מתני' קיני יונה. היינו בחמלע מעוך נלפי חון כדאיתא בפ' הוליפו לו (שם) דשמות פ' מהן נמצאו כל המעות שבשופר הולכות ליש המלח כי היכי דלמריען מחטאת שמתו בעליה למזבח למיפה כחי נמי מעות שהופרטו לפני הדביר זהב וכמגיע זמן נותנין שקלי שנה זו וכשמגיע זמן התרומה הנזכר מוציא כל השקלים שבשופר ונותנן לנשכה כדי שיתרומו מהם והשני נשאר במקומו ומביא בשנה עתידין ומי שלא הביא שקלו בשנה זו מביא בשנה שאחריה ש"מ ונותנו לשופר ונותנים בשיני הלשכה והגזבר טוטלה ונותנה בשיני והד' גוזלי עולה והן בני יונה הקטנים וכולן עולות אלמא לקני מוכה לפ היה שופר כדמפרש בגמרא: **עליס.** המתנדב עליס למערכה נותן דמיהן לתוכו: **נזוה.** המתנדב נזוה נותן דמיו לתוכו: **זהב.** המתנדב זהב נותנו אם לו דמי שויו והוא לכפורת כלומר לכלי שרת שהמזרקות נקראים כפורי זהב בעזרה ובד"ה לפי שהכהן מקנח בהן אלמא בין לזה בין לזה אחד להאחד שהשייריים שלאלמנו פסולים: **שפה.** שופרות הנותנות הן לנדבה ובגמרא מפרש: **האומר הרי עלי עליס.** פתח: **לא יפחות משני גזירין.** כלומר שמחלרין על המערכה ושיעורן מפורש בגמ': **לא יפחות מן קומץ.** שזהו שיעור הלבונה הבאה עם המנחה ובגמרא מפרש מנ"ל ודוקא המתנדב פתח אבל לא לה רלה להביא לפני קורבן של לבונה מביא: **וזהב.** המתנדב זהב שפה לא יפחות מדינר זהב: **אפה הוא אשום אשם לה'.** וקשיא ריש לקיש לאשם הוא ומאי אשם בהוויתו יהא כהלכתו שהוא נאכל לכהנים ואשם לה' משמע שהוא לה' ודרש יהודע הכהן כל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים העורות והיכן מלינו מדרש זה ביהודע כהן אשם וכל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים לומר לכשם שקדש אשם חטאת ואשם אשם יהיו וה"ל לכהנים שלא ס"ק יעבו ממנו דבר שיהנו בו הכהנים והיינו עולות שהעורות לכהנים: **גמ' לא היה שופר של קינין.** מוכח כגון זה וחבה ויולדת שיתנו לתוכו מעות כשם שהיו שופרות לקן נדבה כדתנן במתני': **מפני הטערובות.** שמא תמות אחת מתוכן שתתנו מעות בשופר וה"ל מעות חטאת שתמות בעליה מעורבין עם הכשרות והכל פסולין והולכין ליש המלח: **פ"ג ומכאן אתה שמע עיף ניזה לו ויבא מביאה דמי קן וכו'.** ס"ק ברמב"ם פ"ק מהל' מחוסרי כפרה: **האל נאומרת הרי עלי קן.** שיהם עולות והרמ"ם לא הרגיש בזה: **ונותנתו בשופר.** שכתבו עליו קנין ודמי

מתני' קיני יונה. היינו בחמלע מעוך נלפי חון כדאיתא בפ' הוליפו לו (שם) דשמות פ' מהן נמצאו כל המעות שבשופר הולכות ליש המלח כי היכי דלמריען מחטאת שמתו בעליה למזבח למיפה כחי נמי מעות שהופרטו לפני הדביר זהב וכמגיע זמן נותנין שקלי שנה זו וכשמגיע זמן התרומה הנזכר מוציא כל השקלים שבשופר ונותנן לנשכה כדי שיתרומו מהם והשני נשאר במקומו ומביא בשנה עתידין ומי שלא הביא שקלו בשנה זו מביא בשנה שאחריה ש"מ ונותנו לשופר ונותנים בשיני הלשכה והגזבר טוטלה ונותנה בשיני והד' גוזלי עולה והן בני יונה הקטנים וכולן עולות אלמא לקני מוכה לפ היה שופר כדמפרש בגמרא: **עליס.** המתנדב עליס למערכה נותן דמיהן לתוכו: **נזוה.** המתנדב נזוה נותן דמיו לתוכו: **זהב.** המתנדב זהב נותנו אם לו דמי שויו והוא לכפורת כלומר לכלי שרת שהמזרקות נקראים כפורי זהב בעזרה ובד"ה לפי שהכהן מקנח בהן אלמא בין לזה בין לזה אחד להאחד שהשייריים שלאלמנו פסולים: **שפה.** שופרות הנותנות הן לנדבה ובגמרא מפרש: **האומר הרי עלי עליס.** פתח: **לא יפחות משני גזירין.** כלומר שמחלרין על המערכה ושיעורן מפורש בגמ': **לא יפחות מן קומץ.** שזהו שיעור הלבונה הבאה עם המנחה ובגמרא מפרש מנ"ל ודוקא המתנדב פתח אבל לא לה רלה להביא לפני קורבן של לבונה מביא: **וזהב.** המתנדב זהב שפה לא יפחות מדינר זהב: **אפה הוא אשום אשם לה'.** וקשיא ריש לקיש לאשם הוא ומאי אשם בהוויתו יהא כהלכתו שהוא נאכל לכהנים ואשם לה' משמע שהוא לה' ודרש יהודע הכהן כל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים העורות והיכן מלינו מדרש זה ביהודע כהן אשם וכל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים לומר לכשם שקדש אשם חטאת ואשם אשם יהיו וה"ל לכהנים שלא ס"ק יעבו ממנו דבר שיהנו בו הכהנים והיינו עולות שהעורות לכהנים: **גמ' לא היה שופר של קינין.** מוכח כגון זה וחבה ויולדת שיתנו לתוכו מעות כשם שהיו שופרות לקן נדבה כדתנן במתני': **מפני הטערובות.** שמא תמות אחת מתוכן שתתנו מעות בשופר וה"ל מעות חטאת שתמות בעליה מעורבין עם הכשרות והכל פסולין והולכין ליש המלח: **פ"ג ומכאן אתה שמע עיף ניזה לו ויבא מביאה דמי קן וכו'.** ס"ק ברמב"ם פ"ק מהל' מחוסרי כפרה: **האל נאומרת הרי עלי קן.** שיהם עולות והרמ"ם לא הרגיש בזה: **ונותנתו בשופר.** שכתבו עליו קנין ודמי

מתני' חדתין. שקלי שנה זו היו מעולין לשם וכשמגיע זמן התרומה הנזכר מוציא כל השקלים שבשופר ונותנן לנשכה כדי שיתרומו מהם והשני נשאר במקומו ומביא בשנה עתידין ומי שלא הביא שקלו בשנה זו מביא בשנה שאחריה ש"מ ונותנו לשופר ונותנים בשיני הלשכה והגזבר טוטלה ונותנה בשיני והד' גוזלי עולה והן בני יונה הקטנים וכולן עולות אלמא לקני מוכה לפ היה שופר כדמפרש בגמרא: **עליס.** המתנדב עליס למערכה נותן דמיהן לתוכו: **נזוה.** המתנדב נזוה נותן דמיו לתוכו: **זהב.** המתנדב זהב נותנו אם לו דמי שויו והוא לכפורת כלומר לכלי שרת שהמזרקות נקראים כפורי זהב בעזרה ובד"ה לפי שהכהן מקנח בהן אלמא בין לזה בין לזה אחד להאחד שהשייריים שלאלמנו פסולים: **שפה.** שופרות הנותנות הן לנדבה ובגמרא מפרש: **האומר הרי עלי עליס.** פתח: **לא יפחות משני גזירין.** כלומר שמחלרין על המערכה ושיעורן מפורש בגמ': **לא יפחות מן קומץ.** שזהו שיעור הלבונה הבאה עם המנחה ובגמרא מפרש מנ"ל ודוקא המתנדב פתח אבל לא לה רלה להביא לפני קורבן של לבונה מביא: **וזהב.** המתנדב זהב שפה לא יפחות מדינר זהב: **אפה הוא אשום אשם לה'.** וקשיא ריש לקיש לאשם הוא ומאי אשם בהוויתו יהא כהלכתו שהוא נאכל לכהנים ואשם לה' משמע שהוא לה' ודרש יהודע הכהן כל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים העורות והיכן מלינו מדרש זה ביהודע כהן אשם וכל שהוא מותר מחטאת ואשם יקח בחומו ממותר עולות ונמלא ג' המחוסרים קיימים אשם לה' הבאי ואשם לכהנים לומר לכשם שקדש אשם חטאת ואשם אשם יהיו וה"ל לכהנים שלא ס"ק יעבו ממנו דבר שיהנו בו הכהנים והיינו עולות שהעורות לכהנים: **גמ' לא היה שופר של קינין.** מוכח כגון זה וחבה ויולדת שיתנו לתוכו מעות כשם שהיו שופרות לקן נדבה כדתנן במתני': **מפני הטערובות.** שמא תמות אחת מתוכן שתתנו מעות בשופר וה"ל מעות חטאת שתמות בעליה מעורבין עם הכשרות והכל פסולין והולכין ליש המלח: **פ"ג ומכאן אתה שמע עיף ניזה לו ויבא מביאה דמי קן וכו'.** ס"ק ברמב"ם פ"ק מהל' מחוסרי כפרה: **האל נאומרת הרי עלי קן.** שיהם עולות והרמ"ם לא הרגיש בזה: **ונותנתו בשופר.** שכתבו עליו קנין ודמי

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ל מהל' כלי המקדש הל"י:
כ ב מיי' פרק ג משקלים הל"ב:
כא ג מיי' פט"ו ממעה"ק הל"ו:
כב ד מיי' פרק ג מערכין הל"ט ובפ"מ:
כג ה מיי' פרק ס מפסה"ק הל"ט:

נופחת הבבלי

(א) מן הקרן ב' כו' היה בתמלע כו' על גלע המשכן כו' לבער בערב ר"י בר"י כו' לילו זהבו של שלמה כו' ר"י בשם חיסי כו' במנורת [מקדש שהיתה יתירה על מנורה שעשה משה במדבר דיבר והכ] והכניסוה כו': **(ב)** שלח שקל מיחמקד כו': **(ג)** מביאה למיחן ונותנה כו' ר' יוסי בר ביזין ל"ר ביזי ב"מ כו' ל"ר שלישה מתני' כו' בחמה גדומה ר"ח אמר כמין כו':

הגהות הגר"א

[א] ס"ג ומזה שזהב היה נתון בחמלע מוכן כלפי חון וכולן היו נמוכים מעלים הבית ולפנים כל"ל והשאר שבחים מחמר. וכ"ה בתוספ' פ"ג דיומא והכי דייקי הסוגיא שם ע"ש וכ"ה ברמב"ם פ"ג מהלכות שה"ב פ"ב הל"ש. וכ"מ בכ"י ביומא שם שלא הכיר קמעה וגם נמוך במקצ מוך שתמע מוך דשלמן למשה דיבקע שלמן ומנורה ומאלו היה יכול למעוך יותר אבל לא היה מעוך ומיהו אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

תורה אור השלם

1. וַיַּעַשׂ אֶת מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֲשֶׂר כְּמִשְׁפָּטָם וַיִּתֵּן בַּהֵיכָל חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאוֹל:
דברי הימים ב ד ז
2. וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל יֶרֶךְ צָפוֹן:
שמות כו ה
3. וּמְקַטְּרִים לַיְיָ עֹלוֹת בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב בָּעֶרֶב וּקְטֹרֶת סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת לֶחֶם עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר וּמְנֹרַת הַזָּהָב וְנֵרֹתֶיהָ לְבָעֵר בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב כִּי שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אתנו:
דברי הימים ב יג יא
4. וְאֵת הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם לְבַעֲרָם כְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר: וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרוֹת וְהַמַּלְקָחַיִם זָהָב הוּא מְכֻלּוֹת זָהָב:
דברי הימים ב ד כא
5. כִּכַּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל בְּלִיהָ: שמות לז כד
6. אִשֶּׁה הוּא אִשֶּׁם אָשֵׁם לַייָ:
ויקרא ה יט
7. כְּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְיָ לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ: מלכים ב יב יז

גליון הש"ס

[א] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ב] היינו שלא יהנו בו הכהנים ואשם לה' משמע שיהא לה' ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ג] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ד] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ה] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ו] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ז] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ח] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[ט] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[י] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יא] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יב] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יג] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יד] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[טו] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[טז] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יז] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יח] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[יט] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[כ] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[כא] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[כב] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק:

[כג] היינו ממנורה של מסה אבל אשר במנורה משוכות חון מן המזבח ולכך אמרו ביומא דמזבח פנוי ברישא דלא היה מעכיר אלא בכ"מ ומזה אפשר לייישב דברי הרמב"ם פ"ה ממעה"ק פ"ל ופ"ד מעיה"ב מקומות הרשב"ץ עי' בכ"מ ולח"מ ולו"ק: